

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010276
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1517010276.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Vladimíra Buchvalda v trestnej veci obžalovanej O. S. S., stíhanej pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 01.07.2019, sp. zn. 1T/36/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 17.09. 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanej O. S. S., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom N., N. ul. č. XX

u k l a d á

podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, písm. 1/, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá s probačným dohľadom nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona ustanovuje sa skúšobná doba v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona ukladá sa obžalovanej povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu spoločnosti V. organizácii spisovateľov Z., N., U. 2, vo výmere 123.764,27,- Eur.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1T/36/2017 zo dňa 01.07.2019, bola obžalovaná O. S. S. uznaná vinnou zo spáchania zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona na tom základe, že

ako externá účtovníčka poškodenej V. P. spisovateľov Z. (ďalej len „V.“), vykonávajúca svoju činnosť v sídle spoločnosti H., s.r.o. na N. XX, N. v čase od 12.11.2008 do 12.10.2011 ako oprávnený disponent s finančnými prostriedkami poškodenej V. na bankových účtoch vedených vo VÚB banke, a.s., pod číslami XXXXXXXXXXX/XXXX, XXXXXXXXXXX/XXXX, XXXXXXX/XXXX a XXXXXXXXXXXXXXX/XXXX vykonala

prevody finančných prostriedkov v prospech svojich súkromných účtov vedených vo VÚB banke, a.s., pod číslami XXXXXXXXXXX/XXXX a XXXXXXXXXXX/XXXX v celkovej sume 318. 387,48 €, z ktorých časť následne vrátila do pokladne poškodenej V. alebo použila na vyplatenie záväzkov poškodenej V., pričom finančné prostriedky v sume 123.764,27 € neoprávnene použila pre svoju vlastnú potrebu a poškodenému doposiaľ nevrátila, čím poškodenej V., U. 2, N., IČO: XX XXX XXX, spôsobila škodu minimálne vo výške 123.764,27 €.

Za to bol obžalovanej uložený podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, písm. 1/, písm. k/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bola obžalovaná pre výkon trestu zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku jej bola uložená povinnosť poškodenej V.nizácii spisovateľov Z., N., Laurinská 2, uhradiť škodu vo výške 123.764,27 €.

Proti rozsudku podala odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaná, a to s písomným odôvodnením prostredníctvom obhajcu.

V podrobných písomných dôvodoch odvolania obhajoba vidí pochybenie konajúceho prvostupňového súdu spočívajúce v tom, že prvostupňový súd neaplikoval na tento prípad inštitút mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody, neuložil obžalovanej trest odňatia slobody umožňujúci podmienený odklad výkonu takéhoto trestu a následne ani neaplikoval inštitút podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, a to vzhľadom na záujem spoločnosti na potrestaní obžalovanej, vzhľadom na jej osobu a vzhľadom na všetky známe a preukázané okolnosti prípadu. Prvostupňový súd uložil v napadnutom rozsudku nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, čo považuje odvolateľka za neprimerane prísne vzhľadom na potrebu ochrany spoločnosti, potrebu vedenia riadneho života do budúcnosti, resp. po spáchaní trestnej činnosti, na existenciu až 4 (štyroch) poľahčujúcich okolností na jej strane a ani jednej priťažujúcej okolnosti. Obdobne nebolo zohľadnené jej správanie sa a postoj počas trestného konania, taktiež sa nezohľadnili následky trestnej činnosti - na nahradenie škody a reálna možnosť jej úplnej náhrady v budúcnosti, možnosť mimoriadneho zníženia trestu s ohľadom na neprimeranú dĺžku tohto trestného konania, ktorú nespôsobila obžalovaná, preto poukázala na ústavný princíp spravodlivosti a porušenie základných ľudských práv obžalovanej. S prihliadnutím na vyššie uvedené princípy je podľa odvolateľky na mieste otázka, či je v súlade s ústavným princípom spravodlivosti, keď vzhľadom na to, že v tomto prípade trestná činnosť bola spáchaná 11 rokov dozadu, pred spáchanou trestnou činnosťou a po spáchaní trestnej činnosti obžalovaná viedla riadny život, pričom sama oznámila spáchanie svojej trestnej činnosti, išlo o ekonomickú trestnú činnosť, kde nedošlo k neodstrániteľným následkom na poškodenom, poškodený nemá záujem na tom, aby bol obžalovanej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaná pred notárom uznala svoj dlh voči poškodenému a reálne poškodenému spláca škodu, je zárobkovo činná, stará sa o rodinu a zo svojho príjmu vie splácať škodu, pričom toto trestné konanie trvá už skoro 9 rokov z dôvodov na strane OČTK a súdov - obžalovaná nespôsobovala prieťahy v tomto konaní a účel trestania je už skoro až nemožné naplniť. Popri tom, obžalovaná sa celý čas v tomto trestnom konaní priznávala k spáchaniu trestnej činnosti a ľutovala ju. Na uvedenom základe obhajoba navrhuje, aby odvolací súd zmenil prvostupňový rozsudok tak, že obžalovanej mimoriadne zníži trest odňatia slobody pod spodnú hranicu aplikovateľnej trestnej sadzby a zároveň jej podmiennečne odloží výkon uloženého trestu odňatia slobody.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 27.07.2020.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovanej zotrval na písomných dôvodoch odvolania, avšak poukázal na skutočnosť, že v písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvého stupňa je uvedené, že obžalovaná sa dopustila obzvlášť závažného zločinu sprenevery, pričom v danom prípade ide o zločin, kde je trestná sadzba 3 -10 rokov. Je toho názoru, že v danom prípade sú splnené podmienky aj na mimoriadne zníženie trestnej sadzby za použitia § 39 Trestného zákona a pokiaľ by obžalovaná bola na slobode, tak by mohla nahradit' spôsobenú škodu v plnom rozsahu. Navrhuje teda, aby obžalovanej bol uložený podmienený trest odňatia za použitie § 39 Trestného zákona. Poukázal aj na skutočnosť, že v rozhodovacej činnosti súdov existujú rozhodnutia, kde pri oveľa vyššej výške spôsobenej škody boli uložené aj podmienené tresty odňatia slobody.

Prokurátor uviedol, že považuje rozsudok okresného súdu za zákonný a správny, preto navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Splnomocnenec poškodenej spoločnosti poukázal na to, že doposiaľ obžalovaná uhradila z celkovej sumy 5.000,- eur až po viacerých urgenciách, dokonca pod hrozbou odstúpenia od dohody o urovnaní a náhrade škody.

Obžalovaná uviedla, že mala snahu uhradiť podlžnosť voči poškodenej strane, mali uzavretú dohodu o urovnaní a o náhrade škody a vzhľadom na to, že poškodená spoločnosť jej uviedla, že si nie je istá číslom účtu, na ktorý má hradíť splátky s tým, že ona poškodenú spoločnosť upozornila, aby jej správne číslo účtu bezodkladne oznámili, keďže odchádza do zahraničia, o čom tak isto bola poškodená spoločnosť informovaná. Napriek uvedenému je pripravená spôsobiť škodu tak, ako je to zakotvené v dohode splniť a splácať.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj
a/ pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
b/ pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
c/ ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
d/ ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
e/ ak je uložený trest neprimeraný, alebo
f/ ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním obžalovanej, a to ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku je obsiahnutý obmedzený revízný princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo odvolací súd nezistil. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne

rozoberať len tento výrok a jeho zdôvodnenie. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovanej je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že procesným stranám bola riadne doručená obžaloba, pričom spolu s prokurátorom boli aj riadne predvolaní, resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania. Hlavné pojednávanie bolo pritom vykonané v zmysle príslušných procesných ustanovení Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní po vykonaní dokazovania, po jeho vyhlásení za skončené a následne po záverečných rečiach a poslednom slove bolo rozhodnuté vo veci rozsudkom tak, ako je to uvedené na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolací súd uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, keď uznal obžalovanú za vinnú, keďže takému záveru zodpovedali aj dovtedy vykonané dôkazy a bolo nepochybné, že sa stal predmetný skutok, tento napĺňa všetky zákonné znaky zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a že túto trestnú činnosť spáchala obžalovaná, ktorá bola v súlade so zákonom uznaná vinnou z jeho spáchania. Prvostupňový rozsudok bol aj správne vyhlásený, avšak k pochybeniu došlo v rámci jeho písomného vyhotovenia, kde sa uvádza spáchanie obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, čo je zrejme nesprávnosť, ktorú musí okresný súd odstrániť formou osobitného opravného uznesenia.

Odvolací súd vzhľadom na podané odvolania pri posudzovaní uloženého trestu zistil, že napadnutým rozsudkom bol uložený neprímeraný trest.

Prvostupňový súd síce správne poukázal v odôvodnení na pozitívne momenty na strane obžalovanej, existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, absenciu akejkoľvek priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, doznanie a oľutovanie trestnej činnosti, doterajšiu bezúhonnosť (netrestanosť), vedenie riadneho života, napriek tomu tieto faktory, a to i v spojitosti s okolnosťami prípadu, s prihliadnutím na osobu obžalovanej a na evidentne ojedinelý exces z inak riadne vedeného života, neboli náležite zohľadnené a prvostupňový súd pristúpil k uloženiu trestu odňatia slobody nepodmienečného vo výmere 4 roky, kde odvolací súd opätovne poukazuje na všetky vyššie uvedené pozitívne momenty, týkajúce sa osoby obžalovanej, vo svetle ktorých sa potom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody javí ako nadmieru a zbytočne represívny, teda v naznačenom smere došlo k uloženiu neprímeraného trestu, čo zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona).

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v rámci povolenia podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody môže súd páchateľovi uložiť povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatil dlh alebo zameškané výživné.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20200101>> podmienne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchateľovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20200101>> platí rovnako.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona povinnosti spočívajú najmä v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

V danom prípade, pri zločine sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona je zákonná sadzba určená výmerou od troch do desiatich rokov s tým, že horná hranica sa znižuje pri prevahe poľahčujúcich okolností (podľa § 36 písm. j/, písm. l/) Trestného zákona o jednu tretinu v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Ako bolo vyššie naznačené, pri odsúdení páchateľa trestného činu je potrebné vychádzať z vyššie uvedených zásad pri ukladaní trestu, je potrebné prihliadnuť na priznanie sa obžalovanej a oľutovanie trestnej činnosti, jej doterajší riadny život, na absenciu akéhokoľvek odsúdenia v minulosti, na prevahe poľahčujúcich okolností, pričom v neposlednom rade je žiaduce aj poukázať na skutočnosť, že od spáchania skutku do predloženia veci odvolaciemu súdu uplynula doba prakticky 9 rokov, čo je doba neprimerane dlhá s ohľadom na charakter predmetnej trestnej veci a ktorú je potrebné takisto zohľadniť pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že ukladanie nepodmieneného trestu odňatia slobody v uvedenej zákonnej sadzbe (prípadne zníženej sadzbe podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona) by bolo nadmieru represívne a v tomto konkrétnom prípade je daná existencia dôvodného predpokladu, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchateľky výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, a to vzhľadom na osobu obžalovanej, najmä s prihliadnutím na jej doterajší život a prostredie, v ktorom žije a na okolnosti prípadu.

V uvedenom zmysle je preto odvolací súd toho názoru, že trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom, s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky, v spojení s povinnosťou nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu spoločnosti je trestom primeraným z hľadiska potreby zabezpečenia požiadavky generálnej i individuálnej prevencie, pričom takto odvolacím súdom uložený trest zodpovedá závažnosti spáchaného trestného činu, okolnostiam prípadu a osobe obžalovanej, je zákonný, spravodlivý a primeraný a v celom rozsahu zodpovedajúci účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom s tým, že predmetné pochybenie (uloženie neprimeraného trestu) napravil v tomto rozsudku odvolací súd tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému uložil vyššie uvedený trest s tým, že nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu správne zisteného v napadnutom rozsudku.

Pre úplnosť odvolací krajský súd poznamenáva, že v napadnutom rozsudku okresného súdu došlo k vyššie uvedenému pochybeniu, ktoré bude potrebné napraviť opravným uznesením tak, aby písomné vyhotovenie rozsudku zodpovedalo tomu, ako bol rozsudok vyhlásený a takisto prvostupňový súd nesprávne ustálil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to v zmysle zákonného ustanovenia § 36 písm. k/ Trestného zákona - škodlivé následky trestného činu neboli doposiaľ odstránené, keďže spôsobená škody predbežne nahradená nebola, ktorá okolnosť však nemá relevantný vplyv na vyššie uvedené závery krajského súdu.

So zreteľom na všetky hore uvedené okolnosti krajský súd rozhodol v zmysle výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.